பகுதி—6

புதிய ஆத்திசூடி

- - முரசு - -

பாப்பாப் பாட்டு

ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதி

பகுதி—6

புதிய ஆத்திசூடி

- - முரசு - -

பாப்பாப் பாட்டு

ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதி

"பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே."

பாரதி பிரசுராலயம்,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

(காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்தது)

ஒன்பதாம் பதிப்பு] 1948 [விலை அணு 1½

BHARATHI PRACHURALAYAM P. I. Card No. Ms. 407.
BHARATI VIJAYAM PRESS, TRIPLICANE, MADRAS.
M. S. 308—4000—11—48

முன்னுரை

'புதிய ஆத்திசூடி' பழைய 'ஆத்திசூடி' யைத் தழுவி யெழுதப்பட்ட போதிலும், இதில் புதுமையும் வியப்பும் பொருந்திய அநேக நவீன மனோபாவங்களைக் காணலாம். உதாரணமாக, ஓரிரண்டு உபதேசங்களைக் கவனிப்போம். கற்றதொழுகு; கால்மழியேல்; கைத்தொழில் போற்று; துன்ப மறந்திடு; தெய்வம் நீ யென்றுணர்; தையலை உயர்வுசெய்; மானம் போற்று; நன்று கருது; நெற்றி சுருக்கிடேல்; யவனர் போல் முயற்சிகொள்; லீலை யிவ்வுலகு.

"பாப்பாப் பாட்"டைக் காட்டிலும் இனி மேலான உபதேசம் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ வென்பது ஸந்தேஹந்தான். ஜீவகாருண்யம், பெற்றோரைப் பேணல், தெய்வபக்தி, தேசபக்தி, தாய்மொழி வாழ்த்து போன்ற உத்தம குணங்களை உணர்த்துகிறார். கடைசியாக, பாப்பாவுக்கு வாழு முறையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார் :—

உயிர்களிடத்திலன்பு வேண்டும்—தெய்வம்
உண்மை யென்று தானறிதல் வேண்டும்
வயிரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும்—இது
வாழு முறைமையடி பாப்பா.

'முரசு' என்பது ஒற்றுமை, ஸமத்வம், அன்பு முதலிய உத்தம தர்மங்களை எடுத்துக் கூறுகிறது. உயிர்களனைத்தையும் ஒன்றெனக் கருதாததால் அனுவசிய

மான ஜாதி மத பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன வென்றும் எல்லோரிடத்தும் அன்பு பாராட்டுவதால் இவ் வையம் செழிக்குமென்றும் பலமுறை போதிக்கிறார்.

அன்பென்று கொட்டு முரசே—மக்கள்
அத்தனை பேரும் நிகராம்
இன்பங்கள் யாவும் பெருகும்—இங்கு
யாவருமொன்றென்று கொண்டால்.

பாரதி பிரசுராலயத்தார்.

பொருளடக்கம்

			பக்கம்
1.	புதிய ஆத்திசூடி	...	5
2.	முரசு	...	10
3.	பாப்பாப் பாட்டு	...	16

புதிய ஆத்திசூடி

காப்பு

பரம்பொருள் வாழ்த்து

ஆத்திசூடி யிளம்பிறை யணிந்து
மோனத்திருக்கு முழுவெண் மேனியான்
கருநிறங்கொண்டு பாற்கடல் மிசைக்
கிடப்போன்
மகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்
ஏசுவின் தந்தை யெனப்பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே யுணர்ந்துணராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே; அதனியல் ஒளியுறு மறிவாம்;
அதனிலை கண்டார் அல்லலை அகற்றினர்;
அதனருள் வாழ்த்தி அமரவாழ்
வெய்துவோம்.

நூல்

1 அச்சந் தவிர்.
2 ஆண்மை தவறேல்.
3 இளைத்தலிகழ்ச்சி.
4 ஈகை திறன்.
5 உடலினை உறுதிசெய்.
6 ஊண்மிக விரும்பு.

7 எண்ணுவ துயர்வு.
8 ஏறுபோல் நட.
9 ஐம்பொறி ஆட்சிகொள்.
10 ஒற்றுமை வலிமையாம்.
11 ஓய்த லொழி.
12 ஔடதங் குறை.
13 கற்ற தொழுகு.
14 கால மழியேல்.
15 கிளைபல தாங்கேல்.
16 கீழோர்க் கஞ்சேல்.
17 குன்றென நிமிர்ந்துநில்.
18 கூடித் தொழில்செய்.
19 கெடுப்பது சோர்வு.
20 கேட்டிலுந் துணிந்துநில்.
21 கைத்தொழில் போற்று.
22 கொடுமையை எதிர்த்துநில்.
23 கோல்கைக் கொண்டுவாழ்.
24 கவ்வியதை விடேல்.
25 சரித்திரத் தேர்ச்சிகொள்.
26 சாவதற் கஞ்சேல்.
27 சிதையா நெஞ்சுகொள்.
28 சீறுவோர்ச் சீறு.
29 சுமையினுக் கிளைத்திடேல்.
30 சூரரைப் போற்று.
31 செய்வது துணிந்து செய்.
32 சேர்க்கை அழியேல்.
33 சைகையிற் பொருளுணர்.

34 சொல்வது தெளிந்துசொல்.
35 சோதிடந் தனையிகழ்.
36 சௌரியந் தவறேல்.
37 ஞமலிபோல் வாழேல்.
38 ஞாயிறு போற்று.
39 ஞிமிரென இன்புறு.
40 ஞெகிழ்வ தருளின்.
41 ஞேயங் காத்தல்செய்.
42 தன்மை யிழவேல்.
43 தாழ்ந்து நடவேல்.
44 திருவினை வென்றுவாழ்.
45 தீயோர்க் கஞ்சேல்.
46 துன்ப மறந்திடு.
47 தூற்றுத லொழி.
48 தெய்வம் நீ யென்றுணர்.
49 தேசத்தைக் காத்தல் செய்.
50 தையலை உயர்வு செய்.
51 தொன்மைக் கஞ்சேல்.
52 தோல்வியிற் கலங்கேல்.
53 தவத்தினை நிதம் புரி.
54 நன்று கருது.
55 நாளெலாம் வினை செய்.
56 நினைப்பது முடியும்.
57 நீதிநூல் பயில்.
58 நுனியளவு செல்.
59 நூலினைப் பகுத்துணர்.
60 நெற்றி சுருக்கிடேல்.

61 நேர்படப் பேசு.
62 நையப் புடை.
63 நொந்தது சாகும்.
64 நோற்பது கைவிடேல்.
65 பணத்தினைப் பெருக்கு.
66 பாட்டினில் அன்பு செய்.
67 பிணத்தினைப் போற்றேல்.
68 பீழைக் கிடங்கொடேல்.
69 புதியன விரும்பு.
70 பூமி யிழந்திடேல்.
71 பெரிதினும் பெரிது கேள்.
72 பேய்களுக் கஞ்சேல்.
73 பொய்மை யிகழ்.
74 போர்த்தொழில் பழகு.
75 மந்திரம் வலிமை.
76 மானம் போற்று.
77 மிடிமையில் அழிந்திடேல்.
78 மீளுமா றுணர்ந்துகொள்.
79 முனையிலே முகத்துநில்.
80 மூப்பினுக் கிடங்கொடேல்.
81 மெல்லத் தெரிந்து சொல்.
82 மேழி போற்று.
83 மொய்ம்புறத் தவஞ் செய்.
84 மோனம் போற்று.
85 மௌட்டியந் தனைக் கொல்.
86 யவனர்போல் முயற்சிகொள்.
87 யாரையும் மதித்து வாழ்.

88 யௌவனங் காத்தல் செய்.
89 ரஸத்திலே தேர்ச்சிகொள்.
90 ராஜஸம் பயில்.
91 ரீதி தவறேல்.
92 ருசிபல வென்றுணர்.
93 ரூபஞ் செம்மைசெய்.
94 ரேகையில் கனிகொள்.
95 ரோதனந் தவிர்.
96 ரௌத்திரம் பழகு.
97 லவம் பல வெள்ளமாம்.
98 லாகவம் பயிற்சிசெய்.
99 லீலை யிவ் வுலகு.
100 (உ)லுத்தரை யிகழ்.
101 (உ)லோக நூல் கற்றுணர்.
102 லௌகிக மாற்று.
103 வருவதை மகிழ்ந்துண்.
104 வான நூற் பயிற்சிகொள்.
105 விதையினைத் தெரிந்திடு.
106 வீரியம் பெருக்கு.
107 வெடிப்புறப் பேசு.
108 வேதம் புதுமை செய்.
109 வையத் தலைமைகொள்.
110 வௌவுதல் நீக்கு.

முரசு

வெற்றி யெட்டுத் திக்கு மெட்டக்
கொட்டு முரசே
வேத மென்றும் வாழ்க வென்று
கொட்டு முரசே
நெற்றி யொற்றைக் கண்ண னோடே
நிர்த்தனஞ் செய்தாள்
நித்த சக்தி வாழ்க வென்று
கொட்டு முரசே.

1 ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்—எனக்
குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்;
சீருக்கெல்லாம் முதலாகும்—ஒரு
தெய்வம் துணை செய்ய வேண்டும்.

2 வேத மறிந்தவன் பார்ப்பான்,—பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்.
நீதி நிலை தவறாமல்—தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்.

3 பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி,—பிறர்
பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி.
தொண்டரென் றோர்வகுப்பில்லை,—
சோம்பலைப் போலிழி வில்லை. [தொழில்

4 நாலு வகுப்புமிங் கொன்றே ;—இந்த
நான்கினி லொன்று குறைந்தால்,
வேலை தவறிச் சிதைந்தே—செத்து
வீழ்ந்திடும் மானிடச் சாதி.

5 ஒற்றைக் குடும்பந்தனிலே—பொருள்
ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை ;
மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே—மனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவ ளன்னை ;

6 ஏவல்கள் செய்பவர் மக்கள் ;—இவர்
யாவரு மோர் குல மன்றோ ?
மேவி யனை வரு மொன்றாய்—நல்ல
வீடு நடத்துதல் கண்டோம்.

7 சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி—அதில்
தாழ்வென் றும் மேலென் றும் கொள்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார்-அங்கு [வார்
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்.

8 சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம் ;—
தன்னிற் செழித்திடும் வையம்; [அன்பு
ஆதரவுற்றிங்கு வாழ்வோம்;—தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்.

9 பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான்—
பேணி வளர்த்திடு மீசன் ; [புவி
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர்—நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார்.

10 கண்க ளிரண்டினி லொன்றைக்—
காட்சி கெடுத்திட லாமோ ? [குத்திக்
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால்—வையம்
பேதைமை யற்றிடுங் காணீர்.

11 தெய்வம் பல பல சொல்லிப்—பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர் ;
உய்வ தனைத்திலு மொன்றாய்—எங்கும்
ஓர் பொரு ளானது தெய்வம்.

12 தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார்,—நித்தந்
திக்கை வணங்குந் துருக்கர்,
கோயிற் சிலுவையின் முன்னே—நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார்.

13 யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம்,—பொருள்
யாவினும் நின்றிடுந் தெய்வம்,
பாருக்குள்ளே தெய்வமொன்று;—இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

14 வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை—எங்கள்
வீட்டில் வளருது கண்டீர் ;
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை ;—அவை
பேருக் கொரு நிறமாகும் ;

15 சாம்பல் நிறமொரு குட்டி,—கருஞ்
சாந்து நிறமொரு குட்டி,
பாம்பு நிறமொரு குட்டி,—வெள்ளைப்
பாலி னிறமொரு குட்டி.

16 எந்த நிறமிருந்தாலும்—அவை
யாவும் ஒரேதர மன்றோ?
இந்த நிறம் சிறிதென்றும்—இஃது
ஏற்ற மென்றுஞ் சொல்லலாமோ?

17 வண்ணங்கள் வேற்றுமைப் பட்டால்—
மானுடர் வேற்றுமையில்லை. [அதில்
எண்ணங்கள் செய்கைக ளெல்லாம்—
யாவர்க்குமொன்றெனல் காணீர். [இங்கு

18 நிகரென்று கொட்டு முரசே—இந்த
நீணிலம் வாழ்பவ ரெல்லாம்;
தகரென்று கொட்டு முரசே;-பொய்மைச்
சாதி வகுப்பினை யெல்லாம்.

19 அன்பென்று கொட்டு முரசே,—அதில்
ஆக்க முண்டா மென்று கொட்டு;
துன்பங்கள் யாவுமே போகும்—வெறுஞ்
சூதுப் பிரிவுகள் போனால்.

20 அன்பென்று கொட்டு முரசே,—மக்கள்
அத்தனை பேரும் நிகராம்;
இன்பங்கள் யாவும் பெருகும்—இங்கு
யாவரு மொன்றென்று கொண்டால்.

21 உடன் பிறந்தார்களைப் போலே—இவ்
வுலகில் மனித ரெல்லாரும்;
இடம் பெரிதுண்டு வையத்தில்—இதில்
ஏதுக்குச் சண்டைகள் செய்வீர்?

22 மரத்தினை நட்டவன் தண்ணீர்—நன்கு
வார்த்ததை ஓங்கிடச் செய்வான்;
சிரத்தை யுடையது தெய்வம்,—இங்கு
சேர்ந்த வுணவெல்லை யில்லை.

23 வயிற்றுக்குச் சோறுண்டு கண்டீர்-இங்கு
வாழு மனிதரெல் லோர்க்கும்;
பயிற்றி யுழுதுண்டு வாழ்வீர்!—பிறர்
பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம்.

24 உடன் பிறந்தவர்களைப் போலே—இவ்
வுலகினில் மனிதரெல் லோரும்;
திடங் கொண்டவர் மெலிந்தோரை—
தின்று பிழைத்திட லாமோ? [இங்கு

25 வலிமையுடையது தெய்வம்—நம்மை
வாழ்ந்திடச் செய்வது தெய்வம்;
மெலிவு கண்டாலுங் குழந்தை—தன்னை
வீழ்த்தி மிதித்திட லாமோ?

26 தம்பி சற்றே மெலிவானுல்-அண்ணன்
தானடிமை கொள்ள லாமோ?
செம்புக்குங் கொம்புக்கு மஞ்சி—மக்கள்
சிற்றடிமைப் படலாமோ?

27 அன்பென்று கொட்டு முரசே,—அதில்
யார்க்கும் விடுதலை யுண்டு;
பின்பு மனிதர்களெல்லாம்—கல்வி
பெற்றுப் பதம் பெற்று வாழ்வார்.

28 அறிவை வளர்த்திட வேண்டும்—
அத்தனை பேருக்கு மொன்றாய்; [மக்கள்
சிறியரை மேம்படச் செய்தால்—பின்பு
தெய்வ மெல்லோரையும் வாழ்த்தும்.

29 பாருக்குள்ளே சமத்தன்மை—தொடர்
பற்றுஞ் சகோதரத் தன்மை
யாருக்குந் தீமை செய்யாது—புவி
யெங்கும் விடுதலை செய்யும்.

30 வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்—
வாழு மனிதருக் கெல்லாம், [இங்கு
பயிற்றிப் பல கல்வி தந்து—இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்.

31 ஒன்றென்று கொட்டு முரசே—அன்பில்
ஓங்கென்று கொட்டு முரசே
நன்றென்று கொட்டு முரசே—இந்த
நானில மாந்தருக் கெல்லாம்.

பாப்பாப் பாட்டு

1 ஓடி விளையாடு பாப்பா,—நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா,
கூடி விளையாடு பாப்பா,—ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா.

2 சின்னஞ் சிறு குருவி போலே— நீ
திரிந்து பறந்து வா பாப்பா,
வன்னப் பறவைகளைக் கண்டு—நீ
மனதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா.

3 கொத்தித் திரியு மந்தக் கோழி—
கூட்டி விளையாடு பாப்பா, [அதைக்
எத்தித் திருடுமந்தக் காக்காய்—அதற்
கிரக்கப் படவேணும் பாப்பா.

4 பாலைப் பொழிந்து தரும், பாப்பா,—
பசு மிக நல்லதடி பாப்பா; [அந்தப்
வாலைக் குழைத்து வரும் நாய்தான்—
மனிதர்க்குத் தோழனடி பாப்பா [அது

5 வண்டி யிழுக்கும் நல்ல குதிரை,—
வயலில் உழுது வரும் மாடு, [நெல்லு
அண்டிப் பிழைக்கும் நம்மை ஆடு,—
ஆதரிக்க வேணு மடி பாப்பா. [இவை

6 காலை யெழுந்த வுடன் படிப்பு—பின்பு
கனிவு கொடுக்கும் நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும் விளையாட்டு—என்று
வழக்கப் படுத்திக் கொள்ளு பாப்பா.

7 பொய் சொல்லக்கூடாது பாப்பா—என்
றும் புறஞ் சொல்ல லாகாது பாப்பா, [றும்
தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா—ஒரு
தீங்கு வர மாட்டாது பாப்பா.

8 பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால்—நாம்
பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா,
மோதி மிதித்து விடு பாப்பா—அவர்
முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா.

9 துன்பம் நெருங்கி வந்த போதும்—நாம்
சோர்ந்துவிட லாகாது பாப்பா,
அன்பு மிகுந்த தெய்வமுண்டு-துன்பம்
அத்தனையும் போக்கி விடும் பாப்பா.

10 சோம்பல் மிகக்கெடுதி பாப்பா,—தாய்
சொன்ன சொல்லைத்தட்டாதே பாப்பா,
தேம்பி யழுங் குழந்தை நொண்டி,—நீ
திடங்கொண்டு போராடு பாப்பா.

11 தமிழ்த் திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற—
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா, [எங்கள்
அமிழ்தில் இனிய தடி பாப்பா,—நம்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா.

12 சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே,—
தொழுது படித்திடடி பாப்பா! [அதைத்
செல்வம் நிறைந்த ஹிந்துஸ்தானம் –
தினமும் புகழ்ந்திடடி பாப்பா. [அதைத்

13 வடக்கில் இமயமலை பாப்பா,—தெற்கில்
வாழுங் குமரி முனை பாப்பா,
கிடக்கும் பெரிய கடல் கண்டாய்—
கிழக்கிலும் மேற்கிலும் பாப்பா. [இதன்

14 வேதமுடைய திந்த நாடு,—நல்ல
வீரர் பிறந்த திந்த நாடு.
சேத மில்லாத ஹிந்துஸ்தானம்—
[இதைத்
தெய்வமென்று கும்பிடடி பாப்பா.

15 சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா,—குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்,
நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்.

16 உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும்,—
[தெய்வம்
உண்மையென்று தானறிதல், வேணும்,
வயிர முடைய நெஞ்சு வேணும்,—இது
வாழும் முறைமையடி பாப்பா.